

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, str. Măcelarilor 45.
Correspondențele
să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisorile neștercate se refuză. — Articole nepublicabile nu se însoțesc.

INSERȚIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oră 30 fl.,
pentru a doua și a treia oră câte 20 fl.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Sfârșit

Textul tratatului dintre România și puterile aliate nu s'a publicat încă. Cu toate acestea, pacea cu țara românească se consideră ca încheiată: faptul acesta nu-l mai schimbă nimic. Punctele de căpetenie sânt primite de amândouă părțile, iar amănunțele, — convențiile comerciale, juridice și politice, — se vor deslegă și semnă și ele în câteva zile.

În fața unui viitor absolut fără nădejde, România, — după nenorocitul război de un an și jumătate, purtat întâi împotriva puterilor centrale, iar la sfârșit împotriva aliatului său celui mai de aproape, — a primit preliminarile de pace dela Buftea, și semnează acum și pacea definitivă dela Cotroceni.

Bărbați români, de înaltă valoare morală, prevăzând sfârșitul dureros al politicii de imprudență, au spus la vreme și aceea, că statele mici când perd războiul, formează bune mijloace de compensație în mâinile celor mari.

Regele Carol I, înțeleptul și mult îngăduitorul, lăsase cu limba de moarte, ca România să nu intre în apele rușești, ci să-și continue politica istorică de a sta alături de statele, care au ajutat să se înființeze regatul român. În conferința dela Berlin din 1878 Rusia, sprinjinta de «sora» noastră latină, de Franța republicană, amputase o bună părticică din corpul țării și o înlouci cu Dobrogea, — pe care o pierde astăzi din proprie greșală.

O politică, în raport cu puterile de care dispunea țara, se pomenește și în discursurile ministrului prezident Ionel Brătianu. Când Italia cercă, ca România să intre în acțiune, Ionel Brătianu trimite vorba la Roma, că un pas nesocotit, care pentru o țară mare ca Italia nu-i împreună cu ca-

tastrofă, pentru o țărișoară ca România ar fi dintre cele mai funeste.

Păcat că cumpătul acesta, care trebuie să fie însușirea ori cărui bărbat cu răspundere, a părăsit în scurtă vreme mințile stăpânilorilor, astăzi dispăruți, ai României.

Țările vecine, Bulgaria și Ungaria, se vor bucura, că statul român, adus la umirile, nu mai are în fruntea sa pe bărbați atât de incomozi pentru o vecinătate pașnică.

Problemele viitorului sânt numeroase și nu ușor de rezolvit. Dar greșelile se pot îndrepta.

Dacă țărănimea din România este săracă de cultură și de avere materială, în schimb țara este înzestrată dela natură cu rară bogăție de tot soiul.

După suferințele și nenorocirile îndurate, statul român va putea să-și revină în fire și să-și vindece ranele adânci, pricinuite de sguđurile externe, înainte de a fi însoțite de sguđurile mai primejdioase interne; — căci țărani acum mai ales vor rosti vorba «vrem pământ».

Dacă li se va da pământ, și legile de care au trebuință, vor avea și cultura necesară.

Și, având o viață mai omenească, de bună seamă nimeni n'are să-i mai pornească la război ca, din politică de sentiment, să aperse interese străine de țara lor.

x.

Bombardarea Parisului.

Din Berlin se anunță: Garnizoana din Paris lucrează cu zor înfrigorat la clădirea tranșelor în cartierele externe ale capitalei franceze. După știri din Bern, bombardarea Parisului este din ce în ce mai deasă. Tot la zece mi-

lute izbește câte un glonț. În timp de patru zile au căzut pe coperișele caselor parisiene peste trei sute de bombe, trimise de tunul minune al germanilor.

România și puterile centrale.

Ziarul *La Nation* din Madrid scrie: Paceă oferită României de puterile centrale nu este o pace silită, ci o pace de împicare, dictată de sentimente de îngăduire. Români nu vor asculta de poveștele amăgiitoare ale Intelegerii. Alcătuirea ministeriului Marghiloman este dovadă, că România apreză cum se cuvine condițiile de pace ale puterilor centrale. Nici Marghiloman, nici prietenii săi n'ar fi fost însircinați să formeze nota stăpânire, dacă n'ar fi convins că pacea încheiată este temelia pentru viitoarea prietenie. Astfel țara românească pare că se altură la puterile centrale, ceea ce înseamnă pentru ele o biruință diplomatică. Intelegera va trebui să-și deie mare silință, ca să împedice statele mici de a urma pilda României.

Schimbul de prizonieri

— Ordonanță ministerială —

Cu privire la schimbul prizonierilor militari, ministrul de război a dat o ordonanță, în care se iau măsurile următoare:

Distribuirea prizonierilor militari rămâne ca până acum. Fiecare lucrează acolo, unde a lucrat și până astăzi. Nu se permite concedierea prizonierilor. Tratatul rămâne și mai departe neschimbat.

Nu se poate admite, ca prizonierul militar, chiar dacă ar avea rang de ofițer și ar dispune de mijloace materiale, să plece mai curând și mai repede dela locul său, — decât atunci, când se va statori timpul din partea locurilor autorizate.

Ordonanța ministrului stăbește, ce pot să ducă cu sine prizonierii militari. Este oprit a lua cu sine obiecte

de aur și argint nelucrat, sau pietri scumpe. Pot să-și păstreze monete de aur și argint în valoare de cel mult două coroane. De sine înțeles, că juvaerele proprii le pot duce cu sine. Bani de hârtie sânt îndreptățiti să poarte până la suma de o mie de coroane. Excepție formează invalizii și prizonierii, cari au mai mult de trei copii; acestora li se va permite din partea comandei să ducă cu sine și sume mai mari de o mie. Celelalte parale și valori ale prizonierilor de război se vor ținea în evidență, se vor chita și, după încheerea păcii definitive, se vor restituți. Cele două mari puteri își rezervă dreptul de a putea dispune și în alt mod asupra ducerii bancnotelor.

Nu se dau voie prizonierilor să iee cu sine echipamente militare, binocliuri, piele, aparate de fotografat ș. a. În general, bagajul unui ofițer n'are să fie mai greu de 50 kg.

Prizonierul militar, care a fugit sau fuze după ziua de 1 Martie 1918, nu numească și va primi pedepsă, ci va fi trimis în patrie numai cu *limitat transport de prizonieri militari*.

Prizonierii militari ruși, cari doresc să rămâie aici, se pot anunța la comanda lagărului, și — dacă sânt neexcepționabili — nu trebuie să plece.

În ordonanță nu se arată timpul, când se va începe transportarea prizonierilor de război.

Chestiuni românești

— Două scrisori —

În ziarul democrat *Világ* au apărut de curând, sub titlul de Chestiuni românești, două scrisori: una din peana diui Emil Isac, a doua ca răspuns dat din partea scriitorului Ignouș.

lata ce scrie dl Isac lui Ignouș:

FOIȘOARA

Tovarășul de drum

— De Andersen —

(Urmare)

Împărțit avea voo bună, dar de grabă se întristă, când auzi că Ionică umbra în pețite. Sărmanul împărțit începu să plângă atât de amar, încât scăpă cărja din mână. Lacrimile lui curgeau ca păruul și abea le ștergea cu mâneca hainei.

— Last-te de gândul pețitului, — zise împărțitul, — să nu pățești și tu ca ceilalți.

După vorbele acestea împărțitul lui de mână pe Ionică și-l duse în grădina ficei sale, unde i se deschise o priveștișie cumplită: în tot pomul spânzurau câte trei și patru cărșiori. Deși nenorocii pețitori, cari n'au știut destăgă întrebarea! Dacă bătea un vântuleț, zăruiau oasele prin pomi, iar păsărele speriate sburau și nu mai cutezau să se apropie de grădina. Toată floarea era legată de omenească și în oale de flori se rănuia cătră privitor căpățini de morți. Era grădina fiorilor, nu alta.

— Vezi, ce soarte jalnică te așteaptă, — zise împărțitul, — așa ai să pățești, cum ai pățit băieții aceștia. Lasă-te de planul tău; căci lini vine să plâng de mila ta. Ionică săruti mâinile împărțitului și răspunde, că toate au să iasă bine, și că fata de împărțit l-a fermecat de tot.

Când vorbă așa, sosă scasă fata cu toată curtea sa. Împărțitul și Ionică ieșiră în calea ei, să-l zică: Bine-ai sosit! Ce frumoasă fată! Tinerul o sorbă cu ochii; iar dacă fata fi înfinte mână, Ionică nu mai putea crede, să fie vrăjitoarea primejdioasă, cum i se duseese vester. Se urcău cu toții în palat, slujitorii pusese mesele cu fel de fel de mâncări; dar bătrânul împărțit, posomorât, nu putea să mănânce nimic.

A doua zi Ionică avea să vie earșă la palat, unde se adună statul împărțitească, să asculte, cum va deslega întrebarea. Dacă va nimeri răspunsul, va avea să mai răspundă la alte două întrebări; Până acum nimeni nu putuse deslega nici pe cea dintâi, și zise, ș'a spus au păiț-o rău cu toții.

Nu era îngrijorat Ionică. Be sa simțea chiar vesel. El gândea la mândreța de fată și credea cu multă nădejde, că Dumnezeu

li va ajuta. Însă cum? La aceasta nu-l plăcea să se gândească și nici nu știă. Șuerând un cântec se grăbi la tovarășul său dela căruciumă.

Ionică nu se obosă lăundând fata împărțitului, că a fost de frumoasă și de preventivă. Abea putea aștepta a doua zi, să meargă la palat, să-și înceze norocul.

Tovarășul de drum da din cap întristat.

— Eu țin la tine cu toată inima, — zise el. Noi vom putea mult trăi împreună, — dacă nu te vei prăpădi... Irim vine să plâng, dar nu vreau să-ți scrie poate cea din urmă seară, care o petrecem împreună. Să ne veselim, căci mâne, după ce vei pleca, voi avea vreme de-ajuns să suspin de jalea ta.

Orașul întreg zăci, că a venit un nou pețitor. Oamenii mânăni nu mai jucau; pe case atârnu, unde și unde, steaguri negre, împărțitul și vâldicii se adunară în biserică, și se rugau, căci toți credeau, că Ionică pleacă la moarte.

Cătră seară tovarășul încalză la foc puțin rachiu, îndulciți cu miere de stup, și zise lui Ionică:

— Să fim voloși! Să bem în sănătatea fetei de împărțit.

Dar Ionică, după al doilea păhar, nu se mai putea ținea de somn și adormi ca mort.

Tovarășul li ridică frumuseț din scaun și-și culcă în pat. După aceea, pe el mezu noaptea, își legă bine de umeri arile din neulele primite dela babă, lui năueau în buzunar și când se găli în felul acesta, deschise fereastra și sbură drept la palat, să se ascundă la un colț de fereastră, lângă oada de dormit a fetei de împărțit.

Orașul se odihnea liniștit. În trun băteau douăsprezece ceasuri fără un sfert, și ea fereastră se deschide și sboră afară domnița cu aripi negre și în haine albe, îndreptându-și sborul cătră dealuri. Tovarășul se ținea de urmele ei, fără să-l vadă și izbea cu năueau în domnița: pe urma loviturilor țășnea sânge din carnea ei. Așa călătorie, mai rar!

— Ce ploae cu grindină! Ce ploae cu grindină, — sfărăcă din gură fata după fiecare lovitură de-a tovarășului... Dar așa-i trebură!

În sfârșit ajunse la deal, volu și piciorul în pământ, care se deschise cu șgomot par' c'ar li trăzită. Fata intră, to-

Dă-mi voie, domnule, să te rog, să-mi răspunzi în publicitate la câteva întrebări.

D-ți mă cunoști și știu că nu-s poet naționalist și nu răspândezi drepturile suverane ale culturii latine.

Sânt poet român și trăesc într'un oraș de provincie maghiar, și răboiul m'a aruncat într-o situație nedemnă: nu pot apăra cultura neamului meu, căci răboiul nu se poate împotriva României, ci în contra întreg neamului românesc.

Iubite Ignotus, și d-ți ești poet. Vezi puține înțeleg prin urmare starea mea, căci în împrejurări inverse, situația d-tale ar fi aceeași ca astăzi a mea.

Nu știu ce ai face d-ta: ai suportă cu supunere oare, ori ai deveni revoluționar și să pui canton în țară? Scrie, publică, fundare scândă, arăta sună lanțurile de spânzurătoare și suu spânzurătoare resună: «nici odată?»

Mă rușinez, dar recunosc, că răboiul m'a desarmat cu totul, căci am recunoscut atâtea adevăruri murdare, față de care bălțile lui Lakte par lacuri de parfum. Și nu vreau să acuz, — nu sânt procuror, doresc să te întreb, D-ta, poate cei mai culti scriitori al Ungariei vei putea liniși conștiința unui român cămpănat. Te întreb pe d-ta: suntuști ești cu țărca de mormânt a scriitorilor români din Ardeal? În place, că atunci, când fidecare neam își are apărătorii săi, scriitorii români nu-și pot apăra neamul, pentru că românii din Ardeal ar fi mulțumii de situația lor de acum? Ca nu cumva auzea să devină generală, permite-mi să-ți ard motivele. D-voastră în Budapesta nu cunoașteți absolut nimic din cultura naționalităților. În Budapesta era la modă să desconsideri neamurile și să vorbești cu un deosebit dispreț, de toate și de toți maghiari. Nu cunoașteți literatura croată în afară de contele Ivo de Voynovich. Nu va fost plăcut geniului sculptor Mestovic, care se refugia la Roma... Tei treile din Budapesta n'au încercat să reprezinte literatura dramatică a slovacilor, a sârbi și a românilor... Și deși nu s'au jucat niciodată opere naționaliste, deși muzica română este renunțată... În Budapesta, n'au fost expuse niciodată pânzele pictorilor români...

As fi silit să înșir acum fără sfârșit, dacă săs întreba cui *prodest*, cui folosește ura aceasta; și cu drept cuvânt mă pot întreba, nu sânt vinovați scriitorii maghiari pentru ura, care străbate astăzi coloanele presei? Presupun că ești atât de modern, iubite Ignotus, încât prin un instinct te-ai ocupa bucuros și cuminte cu ore product culturale al naționalităților, doar versul bun și poezia bună și poezia bună, și poezia sau lucrurile te va îmbrăca încoace ca producțiile d-tale personale?

Și totuși, nici d-ta nici confrății d-tale, nu văși apropiaz niciodată de scriitorii străini, căci nu s'au găsit nici un scriitor maghiar care să cuteze să apere cultura străină, dar patriotică a scriitorilor naționaliști.

D-voastră ași predai roiiul dv. procurorilor și presei naționaliste. Asta e cauza că, slovaci s'au dus în Praga, sârbi la Belgrad, scriitorul român în București, căci Budapestei nu i-a trebuit «specificul», în Budapesta naționalitățile au fost «cantități neglijabile» atât ca factor public, cât și ca factor cultural... D-ta, cu înțelul lui al omului de cultură, nu vei putea tăgădui că ura o poate potența admirabil ignorarea

bațocitoare. Și, vezi d-ta, acum la agonia răboiului român-maghiar, mă doare, că nu pot apăra drepturile culturii românești, care este tot atât de prețios factor al progresului ca vaporul, telefonul ori trenul. Așa cred, că literatura română a produs mai mult folos omenirii, decât vorbă patriotică a culturii procuror, care nu se știe moșteră. Ziarele d-voastră nu m'au deosebitis să pot spune, că poate nu fidecare român este corupt și bandit, că poate mulți sânt nevoințați în pușcării, — nu mi-ai permis să spu, că și neamul nostru are creatori și valori ale omenirii...

Și dacă am ajuns până acă să te întreb pe d-ta, iubite Ignotus, s'ar putea după răboii să facem *tubula rasa*, și bine va fi dacă toate culturile naționalităților se vor dori aprofunda? Dacă scriitorul român va imita pe contele Mathieu de Noailles, peștel sau va scrie în *Pester Lloyd*, ca în *Frankfurter Zeitung*, slovacul se va duce prin Praga în Petrograd, unde atâ Leonid Andreiev cât și Maxim Gorki li vor aștepta cu brațele deschise, oarece d-voastră, unguri, ași reținat scriitorului străin: aprofundează-te.

As fi nedrept, dacă m'ăs recunoaște că atât d-ta, cât și garda d-tale, ași rămas afară de auză aceasta.

Indeosebi d-ta, care de mulți ani vestești ideea, că problema naționalităților nu este numai proces politic, ci este și o problemă culturală... Și cum contribuă la rămas desaprobat să rog, înșește-mă, cum ar putea servi cauza poporului său scriitorul român, dacă țara dă, ori dacă își expune auzele în publicitate? Eu cred, că lăcerea este recunoașterea necondiționată a cauzei pierdute. Cu deosebită stima:

Emil Isac.

La scrisoarea aceasta a răspuns Ignotus așa:

Iubite coleg! — Cu înduioșare am citit scrisoarea d-tale jalnică și frumoasă. Și dacă ai recitui-o, ai vedea și d-ta, că este vorba de două lucruri deosebite, care s'au contopit numai în durerea d-tale nobilă și explicită.

Unul este realitatea, că oamenii culturii și literaturii maghiare poartă puțin interes față de lucrarea culturală a popoarelor care trăesc în aceeași țară cu noi.

D-ta, iubite coleg, n onorezi pe căliva cu excepție în reproșul d-tale. Căci, nu mă pot lăpăda de lauda d-tale, căci în al deșevit de am și zice am susținut și susțin, că am ceri trăim în țara asta, trebuie să avem interes față de viața și muzicările tuturor, — și că indeosebi cultura maghiară ar trebui să arate deosebită atenție față de literaturile celorlalte popoare din țară. Am încercat prin revista *Apogaei* să ating în legătură cu revistele slovacilor, slovacii și germane. Dar mult n'am izbutit, căci este o mare piedecă la mijloc: nu vă cunoaștem limba, iar prin traduceri nu putem ajunge unde dorim. Totuși se putea continua lucrarea, dacă nu izbucnea răboiul. La înțelegerea noastră, căci nu era singurii, și nu e mirare la unul, care însuși a devenit maghiar din viața străină. D-ta nu erai nedrept, dacă ai fi numit și numele cel mai strălucit al lui Andrei Aday, care dacă e maghiar neoaș, dar e totodată și apărător al culturii românești și în cunoștință despre mișcările culturale ale popoarelor nemaghiare.

Este foarte natural, că problema naționalităților nu este numai a naționalită-

ților, ci însăși problema de viață a maghiarilor, și cine se ocupă de viitorul acestui geniu, cum să nu se ocupe de toate raporturile acestor supreme probleme?

Nimic nu documentează lipsa oficială de gândire a literaturii noastre oțiale, ca faptul, că toți atunci când modernismul este strătat drept model de naționalism, tot atunci păstrează imitarea vechilor glasuri, rămâne la petrificarea vechilor puncte de vedere, și astfel scriind și interesându-se de parcă în țara aceasta n'ar fi decât maghiari de baștină, și nu contribuie cu nimic la îmbogățirea vieții acestui vechi ungurim.

Dar n'are a face, — poetului și scriitorului nu-și poți poruncel ce să creadă și de ce să se intereseze. Statul li poți. Guvernului trebuie să-și arăt.

Și există oare urmă de interes cultural al statului la noi și în politica culturală a guvernului nostru, că în statul nostru trăesc și alte popoare, cărora statul acestuia li este și guvernul li-e guvern?

Face oficialismul ceva, ca popoarele în afară de viața politică, și, — cu adăncă convingere o spun, — să se simtă acasă în țara aceasta, cu cultura lor, cu produsul lor cultural, cu cerțele lor culturale?

Până acum a făcut foarte puțin, ori chiar nimic.

Al doilea lucru, amintit de d-ta, colegul meu, este întrebarea că românii și

scriitorii lor să-și urmeze oare țărca, în care i-a adus răboiul cu urmările sale întortoare?

Eu cred: că da. Cel puțin căta timp. Este mult mai bine, cum spussem unui distins român, dacă prętențiunile juste ale naționalităților sânt susținute de o presă ungără nebanuă de irendentism, sau de sentimente contrare maghiarilor. Poate că aici m'as îndreptat. Văd însă clar, că naționalitățile și indeosebi românii prin o politică energetică și toțus patriotică ar fi sumpuși și urei conștionalităților, care i-ar debolosa de «trădători», că să explozate în fetele propriu acest fel de «patriotism».

Întră darăc înșși neamul lor, dar li bu-

aprobarea lumii prin varșul lor, și li înva-

nuți alătura cu acela pentru a căror pace ar suferi și nevoințați.

Dacă te gândești la ceva, s'o faci ori să nu, e mai bine să n'o faci, — spunea marele maestru al bunului simț Dumăș Iul. Și în fața românului suferind să rămbe ca vesnică pildă figura înțeleptului Franșice Deak, care țărca în clipe turbur, până ce vremurile s'au schimbate atât de mult, încât și dânsul s'fi înțebat. Atunci a vorbit, — pe față și neinducătoare, — și era în aceeași vreme conștient și răbdător, nevrind decât la viitor și aruncând văl asupra trecutului.

Mersul răboiului

Telegrame oficiale dela birou de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 1 April. (O.) La cursul inferior al Plavei, pe teriturul dela Assiago și în bazinul Laghi am respins înaintări de recucerire italiene.

Budapesta, 2 Apr. (Of.) Nimic de raport.

Șeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 1 April. (Marele cartier general). *Yorist*: Pe câmpul de luptă la nord de Somme s'a redesteptat spre seară activitatea de tunuri și aruncătoare de mine. Întrre valea Luce și Avre am continuat atacurile și am ocupat înălțimile situate la nord de Moreuil. Englezii și francezii, cari în mai multe rânduri au îndreptat contraatacuri zadarnice, au suferit grele pierderi. Pe malul apusului al Avrel, în atac local, am cuprins pădurea Arachid. Divizii franceze au încercat și ieri, ca prin azalturi repetate să recupeze satele și înălțimile pierdute la vest de Montdidier.

precum și între Don și Matz. Atacurile lor s'au prăbușit în mod săgeros. În cursul nopților deln ultimile zile, numărul prisionierilor dela începutul bătăliei și până astăzi a trecut peste 75 mii.

Pe celerate fronturi nici o nouate.

Berlin, 2 April. (Marele cartier general). *Yorist*: Situația este neschimbată. Contraatacurile, îndreptate de dușman cu deosebită strălucire asupra înălțimilor, care e ocupat între valea Luce și Avre, s'au prăbușit cu grave pierderi pentru dânsul. Întrre Avre și Oise lupte mai mici de infanterie. Francezii au continuat bombardarea Laonului, în care au căzut jertă nu meroși locuitori. În luptele noastre de recucerire, pe malul răsarăen al Meusei, la sudost de Hautmont și Thann, am făcut prisionieri.

Ieri am împușcat 22 aeroplane dușmane și două baloane captivo.

Pe celerate fronturi nici o nouate.

Ludendorfi.

Peintrre vremea ce vine

— Spusele unui bărbat de stat. —

Correspondentul ziarului Pesti Naplo a avut la București o convorbire interesantă cu prim-ministrul dl. Marghilian.

Publicăm, din spusele ministrului român, următoarele părți de importantă politică:

«Eu — zice dl. Marghilian — am propovduțit totdeauna necesitatea unei concălurări atât cu monarhia, cât și cu Un-

garia. Întrre unguri și români există neșchimbăta cum în țara de interes. Maghiarii trebuie să înțelegă, că aceasta așa trebuie să fie. La altă eventualitate nu sândi nu ne putem, pentru că aceste două națiuni sânt înconjurate de marea slavă. Rusia federativă abea acum își va desvolta puterea.

«Politica lui Brătianu — continuă dl. Marghilian — a fost o crimă contra României și împotriva acesteia politia am luptat eu și partidul meu. Cu această politică nu am avut nici o comunitate.

«Nu aprob părerea — cu privire la rectificarea de granițe — că ar fi vorba

varășul după ea, fără să-i zărească căineva. Trecură de-a lungul unui coridor cu peneții lucratori, unde mii de pânțeni, unul mai scriptor decât altul, alergau în sus și în jos pe pârteși și lămuinau ca focul. Sosiră într'odăe de argint, pe urmă într'una de aur.

Aici străluciau flori în culoare albastră și roșie, și mari cât floarea soarelui. Nime nu putea ruptă dintr'însele, căci cotoarele lor erau făcute din șerpi veninoși, care vârsau din gură focul în chip de flori. Grinzile erau împodobite cu mândre-măritze și cu lilieci, cari aveau ochi de stieciă ca cerul și fălăuau din aripi subțiri. Era înfiorător! La mijloc de oada se ridica un tron, înțut de patru schelete de cai, ale căror hamuri le țesau pânțeni de foc.

Tronul, alcătuit din porțelan alb, avea perini din soareci mici negri, care se mușcay unul pe altul de coadă. Cermea tronului** se întindea ca o pânză transdrărie de pânțeni, unde se vedeau mușculețe mărunte, care scelpeau ca petri

pe cap mare și uredă butăroană, în mână schiptru. Dăpăce sărută pe frunte fata de împărat, li făcu loc în tron, și se începu petrecerea.

Greeri mari negri sulfau în fluere mijtele, o buhă, se loveă peste pânțee, chipul dob. O unire de glasuri destul de bună. Drăcușori negri, mărușel, pe cap cu lilieci, săreau prin oada. Dar pe tovarășii nu putea să-l vadă nime, deși el sta lângă tron, vedea și auzea toate.

Curtelii, care intrară, se vedeau a fi oameni de frunte. Însă când te uitai mai bine la dânsii, observai, că nu erau oameni, ci oazi de mătura, în care vrăjitorul turnase viața și le îmbrăcase în haine cusute cu flori, să subjeacă de podobaș, și nu pentru altă treabă.

Și porni o horă mare. Fata, dupăce povesti, că a sosit un peștor la palat, făcu întrebare către vrăjitor: La ce să gândească mâne, când va sosi peștorul s'o ceară?

Și răspunde vrăjitorul:

Să gândești la un lucru ușor care lui, nu poate să-l treacă prin mințe, de pildă: *la ghetle tale*. De bună sămă n'are să

gâncească. Atunci pornește să-i taie capul și apoi să nu-și mănăse să-mi aduci ochii lui cu tine; tu știi, cât îmi plac să-kimănane.

Fata se închină adănc și răspunde că nu va uită de ochi. Vrăjitorul acum deschise ușa muntelii. Ea sbură, ear tovarășul pe urmele ei, lovind-o aspru cu noua. Fata gemea, înjură grindina și se grăbea să ajungă acasă curând. Tovarășul lui drumoa cărciumii, unde Ionici dormea. Își scoase arpile și se culcă obosit.

Des de dimineață se deșteptă Ionici. Se sculă și tovarășul său, și-i povesti că a visat un vis ciudat, cu fata de împărat și cu ghetele ei, și că el a rugat-o să gândească *la ghetle*.

— Ori la ghetle, ori la altceva, — zise Ionici, — încrederea mea este în Dumnezeu, care mă va ajuta. Visul tău poate să fie adevărat; fie ce va fi, eu li zice rămi cu bine; dacă nu vei deslega întrebarea, nu ne mai vedem niciodată...

Și sărută pe tovarăș, și porni la palatul împărateșc. Acolo bălăbea lumina; judecătorii ședeau în jeturile lor și își răzima capurile în perne moi, căci trebiau mult să se gândească. Birănilu Im-

părat își ștergea ochii cu o năframă mare și albe.

În sfârșit veni fata de împărat; astăzi părea cu mult mai frumoasă de cât ieri. Surăse cătră toți, ear lui Ionici li întinse mâna.

(Va urma)

Țersuri soldățești

— Dela Iosif Dafiu din Orăștie —

Foate verde, iedări.
Dac'auzi cântarea mea,
Țare mi nu fi-a plăcăt,
Că mi-l negrăi inima.
C'am ajuns în strînditate
întrre gloanțe și granate.

Dară Domnul m'a ferit,
Glonțiu nu m'a nimerit,
Dumnezeu m'a ocrotit,
Și acaș voi sosi,
La copiii mei luptăți
Și de tala despărțiti.

* Cocaline.
** Baldachin.

numai de asigurare militară. Excepte. După cum matruie săni granle încongru. Nu și părerea mea era mai bine a conștința tot ce are apariți rectificări de graniță...

"Bismarck în 1886 n'a umilit Austria, n'a descușălat-o, ci n'a înțins mâna, și prin aceasta i-a câștigat alianța care a persistat timp de 50 de ani. Dacă prețiesc *Puterie* cinstita România din punct de vedere al viitorului, nu-i iertat s'o nimească; dacă însă cred, că se va viitor nu al treburii de ea, atunci... natural! — pot face cu dânsa o înec..."

"În luna Iulie Noemvrie 1915 — urmează dl Marghiloman — am predat regelui Ferdinand un memorandum, în care am arătat, că noi cu Bulgaria trebuie să trăim în pace, și cu ea ne permis să începem nici o ostilitate. Am accentuat serios pericolul ce s'ar naște din o înțelegere ostilă față de Bulgaria. Dacă acum voiesc să dea Dobrogea Bulgariei, apoi alți 50 de ani nu va fi pace în Orient. Bulgarii comit acum aceste greșali, ce au comis românii. Portul Constanța și tot ce noi am pierdut în război și Bulgarii nu are nici o însemnătate practică, pentru că Bulgaria nu are în acest înțeles nici un export, și dacă Bulgaria voiesc să exporteze din țara aceasta, o poate face prin porturile Burgas și Varna.

"Aspirățiunile asupra Ardealului și a Bucovinei?
Aceasta a fost politica greșită. Ea nu e permis să se repete. Putem să vorbim noi între noi de românii din monarhie; dar să ne amestecăm în afacerile lor, nu avem drept. Dacă ar cere ocaziunea, cu plăcere aș da lui Wekerle, Tisza și Apponyi sătăr, dar în sfera lor de activitate la nici un caz nu m'ar amesteca și nici altora nu li-ăș permite să se amestecă.

Românii din Ungaria sânt foarte buni patrioți. Ei știu, că trăesc economicște mai bine ca românii dela noi, și nu la noi, ci în Budapesta voiesc să se afirme. *Acesta ar trebui să li se facă cu puțină. Conteșe, și Tisza a făcut primul pas corect în acest înțeles în luna Iulie 1915.*

"Românii de aici, din România, numai au strict prin amestecul lor românii din Ungaria, și cu nici odată nu aș permite ca Liga culturală să-și continue activitatea. Liga aceasta de altcum nu va fi mai mult această a fost în trecut.

"Un și în leg de legi am pregătit. Cel mai însemnat proiect e proiectul rezolvării chestiei lărgite prin reforme agrare, vot universal, lege de presă cu principiul presei libere, dar cu răspundere, și în fine chestia evreilor. Cu raport la aceasta din urmă, evreii români de aici au această greșală și că țigări români din Ungaria: S'au adăsat la străintăte, cu toate că alții i-am sfătuit, adică: Pentru drepturile lor ei siguri să lupte la ei în țară.

Institutele noastre financiare

— „Albina” din Sibiu —

Din raportul consiliului de administrație către adunarea generală ordinară din 6 Aprilie 1918.

Onorată adunare generală!

Abundența extraordinară de numărar, care dela izbucnirea războaiului a crescut nelincetată și slăgărenea afacerilor au avut de urmare, deoparte reducerea operațiunilor de credit, de altă parte creșterea depozitelor spre fructificare în mod cu totul excepțional.

Iar urmările acestor stări se evidențiază, dacă comparăm afacerile de credit ale institutului nostru din anul prim de război, 1914, când susținea în escont de cambii, împrumuturi ipotecare și de cont-curent au fost K 47.893.000 — au afacerile din anul 1917, în care plasările la aceiași rată de operațiuni făceau numai K 27.156.000 —.

Tot în același timp depozitele spre fructificare au crescut în anul trecut de la K 22.489.000 — la K 47.985.000 —.

Dacă, cu toate acestea profitul anual 1917 arată o creștere de K 57.000 — față de anul 1914, cuasta este a se atribui numai solidității și precauțiunilor observate totdeauna la compunerea bilanțului.

Reducerea împrumuturilor ipotecare ne-a silit să sortăm în anul expirat scrieri fonciare în suma considerabilă de 2^{1/2} milioane, rămânând astfel în circulație numai K 7.175.000 —. Acest motif și împrejurarea că favorurile acordate de articolul de lege XXX din 1889 au perdit din valoare prin dispozițiile nouilor legi de dare pentru societățile pe acțiune, au avut de a reduce efectele fondului de garanție la suma necesară în raport cu emisiunile noastre de scrieri fonciare, trezând plusul de efecte la celalalt stoc de efecte ale institutului.

În anul 1917 înțeleg am participat la

emisiunile împrumutului de război, subscrind pentru institut câte K 300.000 — din împrumuturile VI și VII și mijlocind pentru clientela K 1.077.500 — din împrumutul VI și K 1.085.300 — din împrumutul VII.

Statutele votate în adunarea generală extraordinară din 30 Iunie 1917 le-am înaintat aprobării din loc, care le-a aprobat și înregistrat, cerând precizarea §-ului 4 referitor la publicatiunile institutului.

Direcțiunea, în baza autorizării date de adunarea generală, înăc în ședința din 31 Octombrie 1917 a făcut această modificare, dispunând pentru publicatiunile institutului folose *Revista Economică și Telegraful Român* și eventual foaia oficioasă, și a înaintat deși §-ul astfel modificat tribunalului pentru aprobare și înregistrare.

Conform mandatului primit din adunarea generală trecută, și prezentăm spre aprobare cu raport special proiectele de desigur modificare a regulamentelor institutului, și pragmaticele de activitate și a statului fondului de pensuni.

Mai departe vă rugăm să alegeți 2 membri în direcțiune cu mandat pe 6 ani în localurile d-lor Dr. Ioan Mihai și Dr. Octavian Russu, devenite vacante prin renunțare.

Relativ la distribuira *profitului net* de K 514.556,49
nu luăm voie a vă face următoarea propunere:

I. Să se dea acționarilor dividența de 5% prevăzută în §-ul 62 din statute după capitalul societății de K 6.000.000 „ 300.000 —
Rest K 214.556,49

II. Restul de „ K 214.556,49 să se împartă cum urmează:

- 24% tantiemă statutară (§ 62 c. d. r.) membrilor direcțiunii, comitetului de supraveghere și funcționarilor institutului K 51.493,56.
- Remunerațiune funcționarilor fără drept la tantiemă și servitorilor K 6.000 —.
- 18% pentru scopuri culturale și de binefacere K 38.620,17.
- 1% supravindendă acționarilor K 60.000 —.
- Fondului general de rezervă K 40.000 —.
- Fondului de pensuni al funcționarilor K 18.442,70.

Primind această propunere, în dividența anului 1917 va fi de K 12 de acție, și se poate ridica imediat după adunarea generală.

Fondul general de rezervă va fi de K 1.960.483,51.

Fondul de pensuni al funcționarilor de K 92.557,90.

Terminându-ne nu luăm voie a vă prezenta bilanțul cu toate conturile sale, rugându-vă ca după ce veți li ascultat și raportul comitetului de supraveghere să binevoiți:

- a aproba bilanțul încheiat cu 31 Decembrie 1917 și dela desăcurare direcțiunii și comitetului de supraveghere de gestiunea lor pe anul expirat;
- a primi propunerea noastră cu privire la distribuira profitului net;
- a primi propunerea pentru distribuira sumei destinate pentru scopuri culturale de binefacere;
- a fixa preții marcelor de prezență pentru anul curent;
- a alege 2 membri în consiliul de administrație cu mandat pe 6 ani;
- a lua în discușiunea proiectele pentru „Regulamentul intern” și „Pragmatica de serviciu pentru funcționarii institutului”, elaborate în temeiul §-ului 44 din statute;
- a primi modificarea statutelor fondului de pensuni;
- eventuale propuneri în sensul §-ului 32 din statute.

Din ședința direcțiunii, (ținută la 16 Martie 1918.

Dr. Eusebiu R. Popca m. p., Lissai m. p., dir. gen.

Relativ la distribuira cotei pentru scopuri culturale și de binefacere de K 38.620,17, direcțiunea face următoarea propunere:

- Contribuira la colecta ofelinistului din Sibiu, rata III din suma de K 50.000 împărțită pe 5 ani K 10.000.
- Contribuira la colecta pentru zigardă din Sibiu, rata V din suma de K 20.000 împărțită pe 5 ani K 4.000.
- Fondul mesei studenților, Intemeiate și susținute de institut K 6.000.
- Contribuira la colecta ofelinistului din Blaj rata a III-a din suma de K 5.000 împărțită pe 5 ani K 1.000.

5. Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român:
a) ajutor școlii civile de fete K 4.000.
b) la fondul «Muzeului etnografic» K 1.000.

- la fondul «G. Barițiu» K 1.000.
- pentru cărți populare soldaților din câmpul de luptă K 1.000.
- Alunneului din Timișoara K 200.
- Reuniunii române de agricultură din Sibiu K 200.
- Reuniunii pompierilor din Sibiu K 100.
- Reuniunii pentru infrumșețarea orașului Sibiu K 100.
- Reuniunii igienice din Sibiu K 100.
- Aceleași reuniuni pe seama dispensarului pentru tuberculoși K 100.
- Gremului comercial din Sibiu K 100.
- Spitalului «Francisc Iosif» din Sibiu K 500.
- Reuniunii meșterișorilor români din Sibiu K 100.
- Colecta pentru daruri de Crăciun la copii săraci, Sibiu K 100.

6. Asocia. pentru spreținirea învățăcelor și sod. români din Brașov K 200.

- Reuniunii pentru infrumșețarea orașului Brașov K 100.
- Internatul Reuniunii femeilor române din Brașov K 400.
- Fondul studenților bolnavi din Brașov K 200.
- Fondul studenților bolnavi din Blaj K 200.
- Fondul studenților bolnavi din Brad K 200.
- Tinerimii universitare din Budapesta («Turci Major») K 200.
- Tinerimii universitare din Cluj K 200.
- Internatul gr.-or. din Beiuș K 200.
- Reuniunii femeilor române din Lugoj, pentru cantina școlară K 200.
- Reuniunii meșterișorilor români din Blaj K 100.
- Contribuire la reu. Crucea roșie din Budapesta K 100.
- La dispoziția direcțiunii K 6.720,17.

Total K 38.620,17.
Institutul a votat pentru scopuri de binefacere și culturale dela înființare până astăzi, la a 45-a adunare generală ordinară, suma de aproape șase sute de mii de cor.

Știrile zilei

Știre personală. Înalt Prea Sfinția Sa, Mitropolitul și Arhiepiscopul Vasile a sosit cu trenul de Luni seara la reședința Sa.

Inspecție școlară. Părintele asesor consistorial, Matei Volleanu, a inspectat în cursul săptămânii trecute, în calitate de comisar consistorial școlile noastre secundare și școala superioară comercială din Brașov.

Pentru fondul zărierilor. În loc de cununiș peritoare pe mormăntul răp. Aurel Rom. Opreș din Viena, trimite pe seama fondului zărierilor dl sublocotenent A. Opreș dela reg. de inf. Nr. 64, suma de 10 cor, pentru care Epiropia li exprimă călduroasa mulțumiri.

Prelegerea publică despre *Războiul mondial* din 1917, anunțată în Nr. 22 c. al. zărierului nostru în însc. *Duminec în 7 Aprilie* n. 1918, în sala festivă dela școala civ. de fete a Asociațiunii (Str. Șaguna Nr. 8), la 5 ore d. a. Taxa intrării e 1 cor. de persoană. În favorul fondului filantropic al școlii. Pentru elevii grații.

Glonțul de tună a omorât 75 de oameni. Agența *Havas* comuncă: Tunul cel mare german a nimerit în Vinerea mare într'una din bisericile de teritoriu Parisului, tocmal când se ținea șloala. Glonțul a omorât 75 de oameni și a rănit 90 de însi, mai alta comuncă de stat Kuhlmann și a stabilit cu delegați români în București învoeala cu raport la furnizarea de petrol și grâne pe seama Austro-Ungariei și Germaniei.

Petrol și grâne. Burtel telegrafic unger anunță: Ministrul de externe, contele Czernin, și secretarul de stat Kuhlmann au stabilit cu delegați români în București învoeala cu raport la furnizarea de petrol și grâne pe seama Austro-Ungariei și Germaniei.
La plecarea lor din București, secretarul Kuhlmann și contele Czernin au fost

conduși la gara de ministrul prezident și la comitatele de sprijin și ministrul de externe C. Arion.

Partidul liberal va trebui regenerat. Ziarul *even Acțiunea Română* a publicat declarațiile unui membru din partidul lui Brătianu, zicând că acest partid merge spre înalțe viitor. Partidul liberal a pierdut pentru multă vreme dreptul de a juca rolul unui partid de guvernament, și numai prin înălțarea actualilor conducători va putea să ajungă oarecând la vază.

Soldați englezi împușcați. Agența Wolff anunță: În cursul luptelor de pe frontul vestic, soldații diviziei a 9-a engleze au răzbit 150 de piese la ataci. Ofițerii au împușcat atunci peste 150 de ostași.

Pentru economii. Recivriarea vitelor se face în comitatele Hunedoara, Turda-Arieș, Cluj, Caras-Severin, Torontal. Stulul plătește pentru vite recivrate 4 cor. 40 fil. până la 6 cor. 80 fil. de chilogram.

Prețul maximal la maia de fan este 36 cor., la paie de ovăș 24 cor., la paie de grâu 18 cor., pleavă 20 cor., tuiel 20 coroaie.

Prețuri noi. Ministrul pentru alimentarea publică, în înțelegere cu centrala pentru zarzavaturi, a stabilit prețuri noi maxime pentru verdeturi și fructe.

Prețurile, socotite pe 100 kg. dela producător, sânt următoarele:

Varză nemțescă (chili)	80 Cor.
Gulii («calarabe»)	70 "
Napi	40 "
Arșocovi	84 "
Sticle	84 "
Teiină (țelur)	84 "
Ceapă, calitatea I	104 "
„ „ II	94 "
Usturoi (ai)	300 "
Arpăgă, calitatea I	500 "
„ „ III	200 "
Mere, desert	320 "
„ calitatea I	190 "
„ „ II	130 "
Nuci	330 "
Sămbure de nucă	400 "
Alune	200 "
Hrean	160 "
Spanac	60 "

Învățătoare osândită. Tribunalul militar din Paris a pedesit cu *tenniță de trei ani* pe învățătoarea Elena Brion, acuzată pentru agitare împotriva războaiului. Execuțiunea sentinței e-a aninată.

În interesul claselor de mijloc din Ungaria. Un profesor ai vechi, un judecător la tribunal, și alți oameni cu asemenea ocupație, câștigă afuze în Ungaria cam 20 coroaie pe zi, în cazul cel mai bun. Un muncitor de frânti la fabrică câștigă însă pe zi 50 de coroaie. Un producător de mâna a doua, fie de vinuri, fie de peșeni, sau de alte articole, a făcut venite în 1917 atât de însemnate, încât profitul zilnic se poate cifra de 5000 de coroaie, iar profitul pe zi al unui mare industriaș se urcă la 50.000 coroaie.

De unde vine lipsa aceasta de proporție? Numai de acolo, că păturile muncitorești și capitaliste și-au avut organizairea proprie. Masele celor din clasa mijlocie au făcut acum vază, ce însemnează înfruntare organizată. Ziarul democrat *Văldig*, care publică amănunțit două interesante scrisori, a accentuat cu mult cărua necesitatea consolidării claselor de mijloc. Afară de aceasta, numitul zări dă informațiuni exacte și amănunțite cititorilor săi în orice afaceri, și în deosebi în chestiuni de ajutorare de război și altele de acelaș fel.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: Leo Bauer.
Joi și Vineri, în 4 și 5 April: Nu sânt reprezentații.

În pregătire: *Arhitectul Solnes*, dramă de Enric Ibsen.

Începutul la 7^{1/2} ore seara.

Teatru cinematograf. *Apollo*, Strada Schwes. Directora: C-ta Emilia Tóth.

Joi, în 4 April: *Cetatea de pe stâncă*, dramă în 5 acte, cu artistul danez Gunnar Tornås.

Vineri, în 5 April: *Olaf Fønns*.

Începutul la 6^{1/2} și 7^{1/2} ore seara.

Concurs repeți.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a din Măruș, protopopiatul Brașov, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în «Telegraful Român».

Emulamente împreună cu acest post sunt cele fașionate în coala B. pentru întregirea dotațiunii dela stat.

Concurenții să-și înainteze cererile, însoțite cu documentele prescise, la subscrisul oficiu în termenul arătat și să se prezinte în vreo Duminecă sau Sărbătoare în biserică, cu prealabilă încunștințare a subscrisului, spre a ofiția, a cânta sau a predica.

Brașov, în 2 Martie 1918.

Oficiul protopopesc ort. rom. al tractului Brașov, în conștețere cu comitetul parohial.

Vasile Stelea,
admin. protopop.

Cancelaria tehnică

a lui

Mihail Iltu, priminginer silvic
Nagyseben-Sibiu, Str. Șaguna Nr. 8

Efectuează măsurări (orașe, domenii întregi, drumuri etc.) și compune planuri, prețușe păduri și domenii întregi, primește afaceri urbariale. 9-12

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericesti pe toate Duminecile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti, publice și private de

Zacharia Boiu, fost asesor const. etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.

Tomul II: de peste an, p e cum și la casuale bisericesti.

Tomul III: Cuvântări bisericesti la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale.

Adăus de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de ficare tot 2 Corone plus portu postal recomandat 60 fil.

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de Dr. I. Lupăș, Sălăte.

Nr. 16-36.

Mângâiați poporul!**Cuvântări bisericesti**

de

Dr. Ioan Lupăș
și alți preoți din protopopiatul Sălăte.

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyseben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 250, legat cor. 3—, portu 20 fileri.

Vite de vie nobilitate

Vițe de vie americane, cu și fără rădăcină, în diferite și cele mai bogate soiuri veritabile, pe lângă garanție, furnizează firma solidă și cunoscută de mulți ani;

Prima plantațiune de pe Târnave pentru nobilitarea viței.

(Köcskethal: Ernst Rebenveredelungsanstalt)

Proprietar:

Fr. Kaspari Mezős, în Ardeal.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyseben, se află de vânzare :

Dr. Petru Șpan

conferență cetăți la congresul învățătorilor : rilor gr-or. români din Biharia :

de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus portu postal 6 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyseben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omniil și cuvântări bisericesti de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + portu recom. 50 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, din Sibiu-Nagyseben.

Adolf Harnack.

Monahismul,

idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu portu postal, e 1 Cor. 15 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Nagyseben—Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

intocmit pentru trebuștele protopopilor români și ale elevilor seminariilor de

Aurel Popovici,

duhovnicesc-ecumenic seminarist, instructor de cântări bisericesti și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiu din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. portu, recomandat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodos.

Prețul 250 cor. + portu 20 bani.

„INFRAȚIREA“

federația însoțirilor sătești, ca însoțire în Sibiu—Nagyseben.

falși săvzettekzetek szövetsége, mint szövettekzet Nagysebenben.

Convocare.

Onorații membri ai federației însoțirilor sătești «INFRAȚIREA» ca însoțire în Sibiu—Nagyseben, prin aceasta sunt invitați să participe la a

Meghívó.

Az «INFRAȚIREA» falși szövettekzetek szövetsége mint szövettekzet Nagysebenben, t. c. tagjai ezennel meghívotnak

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține în 3/16 Aprilie a. c. la 10%, ore înainte de amezai, în localul propriu (Strada Bruckenthal Nr. 17).

Ordinea de zi:

1. Raportul președintelui despre starea federației.
2. Propunerile Consiliului de administrație și ale Consiliului de control.
3. Aprobarea bilanțului anului 1917 și darea absoluturii.
4. Distribuția beneficiatilor.
5. Alegerea a 2 membri în Consiliul de control cu mandat pe 3 ani.
6. Alegerea a 2 membri în Consiliul de administrație cu mandat pe 6 ani.
7. Stabilirea marcelor de prezență pe anul 1918.

Neîntruindă-se în această zi, membri în numărul cerut, în înțelesul §. 19 din Statute, declar convocată a II-a adunare generală ordinară cu 8 zile mai târziu pe 10/23 Aprilie a. c. în același loc, la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi, când se vor aduce hotărâri valide și obligatoare pentru toți membrii federației, fără privire la numărul membrilor prezenți.

Sibiu—Nagyseben, 2 Aprilie st. n. 1918.

1— (68) Dr. V. Stan m. p., președinte.

NB. Membrii indicați în §. 5. p. 1 și 2 din Statutele federației, și anume: însoțirile de credit și băncile populare participă la adunarea generală prin câte un delegat, provăzut cu mandat de participare. Membrii indicați în §. 5. p. 3 participă individual.

Contul Bilanț la 31 Decembrie 1917.

Activa—Vagyon. Mărieș număr 1917. évi december hó 31-én. Pasiva—Teher.

	K	F		K	F
Cassa în număr și depuneri proprii			Parți de fondare — Uzletrezsek	14,085—	
Penzări készlet és saját betétek	75,926-60		Depuneri — Betétek	157,286-21	
Impremuturi — Kölcsönök	74,487-90		Fond de rezerva — Tartalékjalap	5,903-90	
Efecte — Értékpapírok	29,500—		Fond de penziune — Nyugdíjalap	527-03	
Mobiliar — Felzerölés	1,679-37		Beneficii după părțile de fond, perdicute		259-82
Dupa 10% amortizare	1,679	1,511-44	non veni costele uzletrezsek		
Îeși ai stău		167-93	Marci de prezență neredicate — Fel nem emelt jelenléti díjak		35—
Interese restante la Impr. — Hitelrészlek kamatok kölcsönök után		17—	Interese transitoare — Átmeneti kamatok		179-76
Interese la efecte — Kamatok ért. papírok, Cereale — Gabona		606-66	Dare restante — Hitelrészlek adó		1,367-74
Diverse conturi debitoare — Különböző adósk		509-25	Profit curat — Tiszta nyereség		4,776-60
		1,770—			
		184,511-15			184,511-15

Contul Perdere și Profit.

Debit — Tartozik. Vesztés- és Nyereség-számla. Credit — Követel.

	K	F		K	F
Interese — Kamatok			Interese — Kamatok		
La depuneri — Betétek után	2,414-08		La imprimuturi — Kölcsönök után	3,955-25	
La părțile de fondare — Uzletrezsek után	288-32		La efecte — Értékpapírok után	475-97	
Interese transitoare — Átmeneti kamatok	179-76		La depuneri proprii — Saját betétek után	2,144-14	
Speseș — Kötéségek:			Profit de curs la efecte — Árfolyam nyereség érték papírok után	570—	
Chirie — Házbér	528—		Contbil. staturare și a. veniele		1496-08
Salare și bani de cvarir — Fizetések és lakbér	4,600—		Provizioni la mijlociri — Közvetelési jutások		8,830-70
Marci de prezență — Jelenléti díjak	250—				
Revizii și comisiuni — Felügyelők és más költségek	809-44				
Speseș de birou regist. și alte spese de regie — Irodai költségek, nyomtatványok és más kezelési költségek		862-93			
Donațiuni — Adományok		200—			
Diverse — Különbözök		950—			
Amortizarea din mobiliar — Leírás a felzerölésből		167-93			
Dare directă — Egyenes adó		1,129-48			
10% dela interese de depuneri — 10% betéti kamatok után		241-40			
Comptințele de timbre — Bélyegletimények		64—			
Profit curat — Tiszta nyereség		4,776-60			
		17,462-14			17,462-14

Sibiu, la 31 Decembrie 1917. — Nagyseben, 1917 évi december hó 31-én.

Nicolae Iancu m. p., inspector. — felügyelő. Romul Perian m. o., cassar. — pénztáros.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: — AZ IGAZGATÓSÁG:

Dr. V. Stan m. p., Ioan B. Bolu m. p., Nicolae Iancu m. p. P. Cucuian m. p. președinte—elnök. vice-președinte—alelnök.

N. Stoica m. p. T. Petrișor m. p. Vic. Tordășanu m. p. A. Cosciuc m. p. Subsemnatul Consiliu de control am examinat contul prezent și l-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele federației. — Alături, felügyelő bizottság a jelen számadatát megvizsgálták és azokat teljes rendben az intézet körülményei összhangjában levőknek találták.

Dr. Lucian Borcia m. p., Timotei Popovici m. p. Iacob Manuil m. p. Vasilio Boșca m. p. președinte. — elnök.